

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/155/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120298784
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:6120298784.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., IČO: 24785199, so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, právne zastúpený: ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, IČO: 47255773, so sídlom Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad proti žalovanej: Z.Á. B., Y.. XX.XX.XXXX, E. G. XXXX/X, XXX XX I., právne zastúpenenej: WEBBER LEGAL, s.r.o., IČO: 50680552, so sídlom Na rozhliadke 2, 831 01 Bratislava - mestská časť Nové Mesto o zaplatenie 1006,12 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou došliu pôvodne dňa 13.05.2020 Okresnému súdu Banská Bystrica ako upomínaciemu súdu sa žalobca na žalovanej domáhal zaplatenia istiny 998,59 €, úrokov z omeškania od prvého dňa omeškania do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v kapitalizovanej výške 7,53 €, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny 998,59 € od prvého dňa nasledujúceho po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru t.j. od 28.06.2018 až do zaplatenia.

1.1. Žalobca v žalobe uviedol, že právny predchodca žalobcu Československá obchodná banka a.s. uzatvorila na základe žiadosti žalovanej dňa 19.01.2011 zmluvu s názvom „Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte“. Na základe tejto zmluvy poskytla ČSOB žalovanému úverový limit vo výške 900 €. Žalovaný čerpal celkovo 10.144,28 €, čo má vyplývať z predloženej platobnej histórie. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť zmluvný úrok, ktorý bol dohodnutý vo výške 18,9 % ročne. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť kedykoľvek na požiadanie banky. Výzva k splneniu dlhu, v ktorej súčasne ČSOB upozornila žalovanú ako spotrebiteľa na možnosť vyhlásiť úver za splatný, bola zo strany ČSOB zaslaná dňa 29.03.2008. Žalovaná však aj napriek tejto výzve nič neuhradila, a preto ČSOB dňa 25.06.2018 úver zosplatnila. Dlh ku dňu zosplatnenia predstavoval 1006,12 € a pozostával z istiny vo výške 998,59 € a kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 7,53 €. Následne došlo k postúpeniu tejto pohľadávky z ČSOB na žalobcu a tento si ju teda uplatňuje v súdnom konaní.

1.2. Okresný súd Banská Bystrica vo veci rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 25UP/927/2020 zo dňa 05.06.2020, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

2. V zákonnej lehote bol voči tomuto platobnému rozkazu podaný odpor (č.l. 68-73), v ktorom sa žalovaný k žalobe a k jej tvrdenej nedôvodnosti rozsiahlo vyjadril. Vyjadrenie žalovaného sa zakladá na nasledujúcich základných tézach

- neunesenie bremena tvrdenia: žalovaný cituje § 17 ods. 1 písm. b) zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 11 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch

v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy 19.01.2011. Následne cituje § 132 ods. 1, ods. 2 C.s.p. Žalovaný rozoberá názory odbornej literatúry k výkladu ustanovenia článku 8 C.s.p. a povinnosti tvrdenia a bremenu tvrdenia a následne k dôkaznej povinnosti a dôkaznému bremenu. Zdôrazňuje, že žalobca v žalobe vôbec netvrdí, či pôvodný veriteľ konal s odbornou starostlivosťou podľa zákona číslo 129/2010 Z.z. a žalovaný teda ani len nemá čo v tomto kontexte poprieť, keďže chýba základné skutkové tvrdenie žalobcu v tomto smere. Žalovaný má za to, že zo žaloby samotnej vyplýva, že pôvodný veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou a teda nemohol vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a teda nemohlo ani dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Ďalej žalovaný má za to, že žalobca netvrdí žiadne konkrétne skutkové tvrdenia o tom, kedy žalobou uplatňovaný dlh vznikol, ako vznikol, kedy nastala splatnosť jednotlivých splátok a či ide o splátky úrokov, splátky istiny alebo o iné nároky. Žalovaný má ďalej za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukazuje splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Na základe tvrdeného neunesenia bremena tvrdenia zo strany žalobcu má žalovaný žalobu za zmaťočnú, čo má znamenať stratu sporu pre žalobcu.

- neunesenie bremena tvrdenia vo vzťahu k vzniku zmluvy o úvere: žalovaný poukazuje na to, že „Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte“ je jednostranným právnym úkonom zo dňa 19.01.2011, pričom v tomto právnom úkone sa uvádza, že pôvodný veriteľ jednostranne reaguje na žiadosť žalovanej o ČSOB kreditnú kartu. Zo žaloby však nevyplýva akú žiadosť žalovaná pôvodnému veriteľovi predložila, aké sú v nej podmienky a aké náležitosti obsahuje. Má teda za to, že proces kontraktácie je tak nepreskúmateľný a vedie bez ďalšieho k strate sporu.

- námietka aktívnej vecnej legitímácie: žalovaný má za to, že došlo k rozporu s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b) zákona číslo 129/2010 Z.z., k rozporu s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách a právny úkon postúpenia je neurčitý, resp. neexistuje taká pohľadávka, ktorá by mohla byť postúpená. Zároveň vznáša námietku neúčinnosti zmluvy o postúpení. Žalovaný v rámci tohto bodu svojej obhajoby má za to, že možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nebola platne dojednaná tak, ako to predpokladá § 53 ods. 9 OZ a ustanovenia § 565 OZ. Rovnako popiera, že by mu v spise založené písomnosti a to posledná výzva na úhradu pohľadávky a oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti boli doručené. Žalovaný ďalej uvádza, že mu nebola doručená žiadna výzva v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a pokiaľ ide o neúčinnosť zmluvy o postúpení odkazuje na zmluvu o postúpení pohľadávky, podľa ktorej táto má nadobudnúť účinnosť až zaplatením odplaty postupcovi, teda pôvodnému veriteľovi.

- bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru: žalovaný má za to, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti vyžadované zákonom číslo 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, a to písomnú formu podľa § 9 ods. 1 zákona; výšku a počet splátok podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona; úrokovú sadzbu spotrebiteľného úveru podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona; predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona; priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona, čo spôsobuje, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov.

3. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 09.09.2020 (č.l. 87-90), v ktorom uviedol nasledujúce:

- spochybňovanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu: tento má za to, že jeho právny predchodca ČSOB a.s. vykonal všetky úkony potrebné na predčasné zosplatnenie úveru a to úkon podľa § 53 ods. 9 OZ a následne aj úkon podľa § 565 OZ, čiže úver bol zosplatnený ešte pôvodným veriteľom.

- postúpenie pohľadávky: má za to, že aktívna vecná legitímácia je daná bez ďalšieho oznámením o postúpení pohľadávky postupcom žalovanému.

- spochybňovanie nadobudnutia účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.08.2019: v prílohe svojho vyjadrenia predložil potvrdenie ČSOB o vyplatení odplaty za postúpenie pohľadávok.

- absenciu hodnoty RPMN: uvádza, že predmetný úver je formou revolvingového úveru, ktorým je poskytnutý veriteľom dlžníkovi tzv. úverový rámec. Úverový rámec kreditnej karty je poskytovaný na základe písomnej zmluvy, ktorá sa uzatvára na dobu neurčitú, pričom v zmluve je v predposlednom odseku na 1. strane uvedené, že RPMN na úver predstavuje 20,93 % a v rovnakom odseku sú uvedené predpoklady na výpočet RPMN.

- neuvedenie výšky splátky: zmluva o revolvingovom úvere uvádza, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú podmienky pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty, v ktorých sa uvádza, že výška minimálnej splátky je 5 % z dlžnej sumy, avšak minimálne 15 €.

- počet splátok a konečná splatnosť úveru: vzhľadom na to, že úverový rámec bol poskytnutý na dobu neurčitú nebolo možné vopred určiť počet mesačných splátok a konečnú splatnosť úveru, pričom splátky boli splatné k 25. dňu príslušného mesiaca.

- skúmanie bonity: vo vzťahu k otázke skúmania bonity žalovaného ako dlžníka pred uzavretím zmluvy zaslal žalobca súdu doklady ako prílohu k podaniu zo dňa 07.10.2020.

4. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní konanom dňa 02.11.2022, na ktorom vykonal dokazovanie obsahom listín a zistil nasledujúce:

4.1. Tvrdený právny predchodca žalobcu ČSOB a.s. dňa 19.01.2011 vydal listinu s názvom „Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte k žiadosti reg. č. XXXXXXXXXX B., v ktorej je uvedené „Oznamujeme vám, že na základe Vašej žiadosti o ČSOB kreditnú kartu zo dňa 19.01.2011, v ktorej žiadate o poskytnutie úveru k ČSOB kreditnej karte s čerpaním od 19.01.2011 a dňom splatnosti vždy k 25. v mesiaci Vám banka poskytne úver k ČSOB kreditnej karte do výšky úverového limitu 900 €. Ide o druh spotrebiteľského úveru čerpaného prostredníctvom kreditnej karty.“ V tejto listine sa ďalej uvádza, že úver môže byť čerpaný odo dňa 19.01.2011 a ku dňu otvorenia úverového účtu predstavuje výška úrokovej sadzby 18,90 % ročne, debetnej úrokovej sadzby 30,00 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov na úver predstavuje 20,93 % a celková čiastka vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, ktorú je dlžník povinný zaplatiť jej 995,88 €. Zároveň sú tam uvedené predpoklady výpočtu RPMN a priemerná RPMN uvedená ako 0,00 %. V tejto listine sa ďalej uvádza, že „Týmto je medzi Vami a ČSOB uzatvorená zmluva o úvere k ČSOB kreditnej karte nedeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú podmienky, všeobecné obchodné podmienky, predzmluvný formulár poskytnutý dlžníkovi v súvislosti s uzavretím tejto zmluvy. Dlžník/spoludlžník podpisom tejto zmluvy potvrdzuje, že predmetné dokumenty vrátane zmluvy prevzal.“ Pri podpise žalovaného je uvedené prevzal, z čoho súd vyvodzuje, že predmetný dokument nie je výsledkom zhodnej vôle ČSOB a žalovanej, ale je jednostranným právnym úkonom ČSOB s tým, že sa prevzatím dáva na vedomie žalovanej.

4.2. Žalobca ďalej súdu predložil prehľad čerpania úveru, z ktorého vyplýva, že zo strany žalovanej bola celkom čerpaná suma 10.144,28 € a vrátená suma 10.541,25 €.

4.3. Listom zo dňa 29.03.2018 adresovaným žalovanej s názvom „Posledná výzva na úhradu pohľadávky“, ČSOB žalovanej oznamovala jej dlh na predmetnom úverovom prípade ku dňu 28.03.2018 vo výške 201,62 € s upozornením, že v prípade, ak táto omeškaná suma nebude zaplatená podľa podmienok vo výzve uvedených ČSOB vyhlási úver za splatný. K tejto písomnosti je priložená obálka zasielaná adresu Veselá 4, Prešov s tým, že je na nej vyznačená poznámka „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

4.4. Z listiny s názvom „Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru“ zo dňa 27.06.2018 vyplýva, že ČSOB vyhlásila posudzovaný úver dňa 25.06.2018 za splatný a listinu znova odoslala na adresu Veselá 4, Prešov, pričom zásielka znova ostala neprevzatá v odbernej lehote.

4.5. Pokiaľ ide o oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 22.08.2019, predložil žalobca súdu poštový podací hárok s tým, že táto písomnosť bola odoslaná na adresu žalovanej Veselá 4, Prešov dňa 26.08.2019 a rovnako jej na túto adresu bola zaslaná aj predžalobná výzva zo dňa 10.03.2020, podľa poštového podacieho hárku daná na poštovú prepravu dňa 12.03.2020.

4.6. Žalobou uplatnená pohľadávka mala byť postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi ČSOB a žalobcom dňa 07.08.2019.

4.7. V priebehu konania žalobca okrem už oboznámených listín súdu predložil aj žiadosť o poskytnutie úveru zo dňa 19.01.2011, podľa ktorej žalovaná požadovala úver vo výške 900 € s dátumom splátky 25. a výškou splátky 10 %. V tejto žiadosti sa nachádzajú aj informácie o žalovanej v tom rozsahu, že jej čistý mesačný príjem je 700 € a mesačné splátky úverov 288 €. Iné výdavky žalovaná nemá a rovnako z tejto listiny vyplýva, že žiadnym spôsobom nedokladovala deklarovaný príjem.

Právne úvahy súdu

5. Vzhľadom na určité typizované vyjadrenie právneho zástupcu žalovanej v prípadoch, v ktorých vystupuje ako právny zástupca spotrebiteľov, považuje súd za potrebné sa k nim vyjadriť.

5.1. Právny zástupca žalovaného v obdobných veciach tvrdí, že dodávateľ by mal „bez ďalšieho stratiť spor nespĺnením povinnosti tvrdenia o skúmaní bonity dlžníka - spotrebiteľa“. Toto tvrdenie považuje súd za nesprávne. Povinnosť tvrdenia vyplýva vždy z charakteru konkrétnej veci a vo veci spotrebiteľských úverových zmlúv si ju právny zástupca žalovaného zjavne predstavuje ako povinnosť na X - stranách žaloby uviesť okolnosti kontraktčného procesu, okolnosti splnenia predzmluvných povinností, vyjadrenie sa k existencii všetkých náležitostí zmluvy vyžadovaných OZ a zákonom č. 129/2010 Z.z., okolnosti skúmania bonity spotrebiteľa - dlžníka, okolnosti zaplatenia každej splátky úveru a jej rozpočítania na istinu, úroky a poplatky a pod. Súd je presvedčený, že aj v prípade 10 a viacstranovej žaloby, by právny zástupca žalovaného vždy našiel skutočnosť, u ktorej by podľa neho dodávateľ porušil povinnosť tvrdenia. Takýto extrémne formalistický prístup k právnej ochrane je nevyhnutné aj v rámci C.s.p. a jeho príklonu k formálnej pravde odmietnuť a to aj v spotrebiteľskej veci.

5.2. Otázka povinnosti tvrdenia pri spore z úverovej zmluvy je vyriešená obdobnou ustálenou judikatúrou ako v pomeroch SR tak aj v pomeroch ČR. Tak napr. v rozhodnutí NS ČR, sp. zn. 29ICdo/50/2017 sa uvádza - Ve sporu o zaplacení dluhu z úveru má úverujúci subjekt (věřitel) břemeno tvrzení, že se žalovaným (dlužníkem) uzavřel smlouvu o úvěru, že na základě této smlouvy dlužníku poskytl finanční prostředky a že dlužník dluh řádně a včas nezaplatil. Z tohoto břemene tvrzení pro věřitele vyplývá břemeno důkazní, avšak jen potud, pokud jde o prokázání tvrzení, že smlouva byla uzavřena a že na základě této smlouvy věřitel dlužníku poskytl finanční prostředky. Budou-li tyto skutečnosti prokázány, unesl věřitel jak břemeno tvrzení, tak břemeno důkazní. Naopak, chce-li se dlužník úspěšně ubránit, musí tvrdit, že zaplatil, nebo že pohledávka zanikla jiným zákonem stanoveným způsobem, popřípadě že je promlčena, a o svém tvrzení nabídnout důkazy. Podle soudu je nepochybné, že povinnost tvrdenia nie je tak extrémne široká ako si to predstavuje právny zástupca žalovaného ale je postačujúca v rozsahu uvedenom v citovanom rozhodnutí a povinnosť tvrdenia tak existuje aj pre žalovaného spotrebiteľa v rámci jeho obrany, pričom niektoré aspekty úverového vzťahu so spotrebiteľom môže súd preverovať aj ex offa.

5.3. Právny zástupca žalovaného ďalej brojí proti možnosti súdu skúmať bonitu spotrebiteľa ex offa. Vychádza z už vyššie uvedeného neprávneho názoru o povinnosti tvrdenia dodávateľa v tejto otázke a z toho, že ex offa skúmanie bonity môže viesť k záveru, že dodávateľ svoje povinnosti splnil, čo by bol výsledok nepriaznivý pre spotrebiteľa. Znovu zo strany právneho zástupcu žalovaného ide o extrémny formalizmus, pretože výsledok ex offa skúmania postupu dodávateľa pri skúmaní bonity dlžníka s výsledkom, že dodávateľ svoje povinnosti neporušil, nie je stratou sporu pre spotrebiteľa ale zistením skutočného skutkového stavu veci a napriek príklonu k formálnej pravde výsledkom cieľa civilného sporového procesu a to čo najväčšej zhody formálnej pravdy s pravdou materiálnou.

5.4. K potrebe skúmania splnenia povinnosti dodávateľa pri overovaní bonity spotrebiteľa ex offa, poukazuje súd na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zn. C - 679/18: Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offa existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

K veci samej.

6. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka - Prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka - Včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka - Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

6.1. Ak teda žalovaná požadovala úver vo výške 900 € s výškou splátky 10% (neznámo z čoho) a dátumom splátky 25., tak potom prijatie návrhu obsahujúce deň konečnej splatnosti úveru, výšku úrokovej sadzby a RPMN bolo prijatím návrhu s dodatkami a teda novým návrhom. Žalobca nepreukázal, že tento nový návrh bol daný na schválenie (a nie len na prevzatie) žalovanej a preto vznik zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere nepreukázal. Ak by žalobca tvrdil, že plnenie žalovanej bolo konkludentným prijatím jej návrhu, zmluva by nemala písomnú formu a úver by bol bez úrokov a bez poplatkov, čo by viedlo k nižšie uvedenému záveru o splnení záväzku žalovanej.

6.2. V rámci právnej argumentácie poukazuje súd na rozhodnutie KS v PO vo veci sp. zn. 6Co/320/2015 z 28.03.2017 - Ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť žalobkyni úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti žalobkyne o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky.

K odvolacím dôvodom odvolací súd ešte uvádza, že je možné proces uzatvárania zmlúv rozdeliť a fázou návrhu a fázou jeho akceptácie, ale stále musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Ak teda žalovaný v časti zmluvy „údaje o schválenom úvere“ a v „oznámení veriteľa o schválení úveru“ uvádzal

iné údaje ako údaje uvedené v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, išlo o nový návrh, ktorý mala žalobkyňa prijať. Žalovaný teda nebol oprávnený sám jednostranne meniť akýkoľvek podstatný údaj. Správne preto súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva platne nevznikla, z tohto dôvodu žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel. Odvolací súd poukazuje na § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523457'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka s tým, že plnenie bez právneho dôvodu malo za následok vznik bezdôvodného obohatenia, ktoré je nutné vydať tomu, na úkor koho bolo získané. Keďže žalobkyňa vrátila žalovanému viac finančných prostriedkov ako jej bolo žalovaným poskytnutých, na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo dôvodné zaviazat' žalovaného.

7. Vzťah medzi stranami sporu bol teda vzťahom z bezdôvodného obohatenia.

Podľa § 451 ods.2 OZ - Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 OZ - Ak je zmluva neplatná (analogicky aj keď vôbec nevznikla - pozn. OS Prešov) alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

7.1. Vzhľadom na vyššie uvedené sumy čerpania a vrátenia je zrejmé, že žalovaná svoj záväzok vrátenia bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu splnila a teda ČSOB vo vzťahu k nej nemala žiadnu pohľadávku, ktorá by mohla byť (hoci nie ako úverová pohľadávka ale pohľadávka z bezdôvodného obohatenia) predmetom postúpenia.

8. Žalobca rovnako nepreukázal postup podľa § 92 ods.8 zákona o bankách a teda zákonný postup pri postúpení bankovej pohľadávky hoci z bezdôvodného obohatenia, ak by táto hypoteticky existovala - Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

8.1. Žalobca totiž nepreukázal doručenie výzvy podľa vyššie citovaného ustanovenia žalovanej, ktorá je úkonom nevyhnutným pre platné postúpenie bankovej pohľadávky, čo je ďalším samostatným dôvodom zamietnutia žaloby, keďže žalobca nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom.

8.2. Výklad žalobcu k § 92 ods.8 zákona o bankách v právnej praxi neuspel, keďže NS SR v rozhodnutí 1Cdo/147/2017 - R 60/2018 uviedol - Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

9. Vzhľadom na to, že každý z vyššie uvedených dôvodov postačuje na zamietnutie žaloby, nie je potrebné vyjadrovať sa k ďalším námietkam žalovanej.

10. Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 257 C.s.p. - Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

10.1. Žalovaný v konaní plne úspešný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.